

der bliver det om Natten for at fortsætte næste Dag. Det har ganske vist Tilslutning til Nakskov ad Lollands-Banen, men da der er 13 Minutters Ophold, som Fartplanen nu er, kunde det ogsaa nok gaa at holde et Minut i Tingsted, og selv om man i Stedet for at komme til Nakskov Kl. 1,10 kom der Kl. 1,15, tror jeg, at Nakskovitterne gerne ville bringe dette Offer af Hensyn til den nu meget store Befolkning, som bor ved Tingsted. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister endnu en Gang at overveje dette.

Endelig har jeg endnu en Henstilling til samme højtærede Minister. I vor Tid, hvor vi skulle spare, faar det rejsende Publikum Indtrykket af, at Vedligeholdelsen af vore Banelegemer ved den saakaldte Stopkolonne er en meget kostbar Anordning. Det Tempo, der arbejdes i, er saa langsomt, at jeg synes, det meget lidet svarer til Økonomi og til vor travle Tid. Kunde man ikke der, som man gør paa saa mange Omraader, hvor man vil komme nogenlunde billigt frem, bortlicitere Vedligeholdelsen af en Banestrækning, naturligvis under tilstrækkelig effektivt Tilsyn?

Jeg vil, i Lighed med forskellige andre ærede Medlemmer, ogsaa henstille til den højtærede Indenrigsminister — det er allerede gjort en 3—4 Gange, tror jeg —, at man, i Stedet for at separere Telegrafvæsenet fra Postvæsenet, prøver paa igen at samle dem. Det har sikkert kostet mange Penge, at man selv i smaa Provinsbyer skal have en særlig Telegrafstation og en særlig Poststation. Vi have i Slagselse indtil for nogle ganske faa Aar siden været udmærket betjente med begge Dele i samme Hus og under samme Administration. Og saa har det en stor Behagelighed i vor Tid, hvor vi hvert Øjeblik maa sende Penge telegrafisk, ikke at skulle behøve at løbe fra den ene Del af Byen til den anden for at faa det besørget, og det skal man jo altid gøre personlig.

Hvis der havde været noget mere Tid, havde jeg været fristet til som gammel Industrimand at komme lidt ind paa den interessante Diskussion, der gentagne Gange har været ført her i Salen om Fagforeningsbevægelsen. Jeg skal imidlertid af Hensyn til Tiden modstaa Fristelsen; vi skulle jo en Gang være færdige. Men jeg maa dog sige, at jeg er i alt væsentligt enig med det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), og jeg kunde vist ogsaa i alt væsentligt være enig med det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) med Hensyn

til hele Fagforeningsbevægelsen, men der er faldet et Par Udtalelser, som jeg ikke kan lade være at protestere imod. Den ene Udtalelse er falden fra det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Han kom for nogle Dage siden, da der var Tale om Uniformsleveringen, med en afbrydende Bemærkning til den højtærede Trafikminister om, at man kunde indføre i Licitationsbetingelserne, at Arbejdet skulde udføres af danske Arbejdere. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke rigtig har overvejet, hvad det egentlig betyder. Forholdet er jo og har altid været det, at vore faglærte Haandværkere slet ikke kunne undvære deres Vandreaar, der ere en meget væsentlig Del af deres Uddannelse, og dem vilde man i høj Grad besværliggøre ved saadanne rigoristiske Licitationsbestemmelser; man jo maa ikke forlange mere af andre, end man selv vil yde. Jeg holder paa danske Arbejdere, saa vidt jeg kan, men hvis vi officielt ville udelukke alle fremmede Arbejdere, gøre vi det besværligt for vore faglærte unge Mennesker at komme ud i andre Lande og lære, hvad der er nødvendigt, for at de kunne komme hjem som dygtige Fagarbejdere. Vi lukke for dem derude, og det skulle vi være meget forsigtige med. Jeg synes ikke, jeg kunde lade denne Udtalelse gaa upaatakt hen, idet jeg tror, den er lidt uovervejet.

Den anden Udtalelse faldt fra det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) — jeg husker ikke, om det var i Gaar eller i Formiddags. Det ærede Medlem sagde til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), da denne talte om Fagforeningsbevægelsen: Lad være at blande Dem i vore Affærer, men pas Affærerne indenfor Deres eget Parti og lad os passe vore! Der ser det ærede Medlem fra Fakse i nogen Grad forkert. Fagforeningsbevægelsen er ingenlunde en eksklusiv Bevægelse for Arbejdere, vi ere alle i Fagforeninger. Jeg har været det i mange Aar. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Fakse er i nogen Fagforening, men han har i alt Fald et indgaaende Kendskab til Fagforeningerne. Det er virkelig en saa offentlig Ting i vort Land og vor Tid, at vi alle have lige Ret til at drøfte disse Spørgsmaal, som i sig selv betyde saa overordentlig meget og frembyde megen Interesse. Jeg mener, at hvad enten det er Arbejdere, Præster, eller hvem det nu er, der danner Fagforeninger, angaar det os alle, og kan der siges et Ord, som kan